

Cum tamen ex decretis etiam laicalibus contractus usurarii expressè dannati appareant, sequens ideo fit, * ut etiam Iudex laicus circa hujusmodi contractus cognitionem habeat, ita ut ab Ecclesiastico jurisdictione prædicta impediri nequeat, Bim. consil. 355, n. 6, Peguer. dec. 30, num. 23, ad fin. Rim. jun. consil. 218, n. 93, & seq. Ofasc. dec. 137, num. 12, Merend. controvers. jur. lib. 15, cap. 17, n. 7, & per totum, Farinac. de inquisit. quæst. 8, n. 140, Ciarlin. controvers. 29, n. 13, & controvers. 40, n. 15, & 16, Leotard. de usur. quæst. 100, n. 78, & sequent. & optimè explicat Pignat. ad statut. Ferrar. rubric. 97, n. 4, & 5. Unde cura dum non est de Doctribus in contrarium adductis, vel quia contra Sperellum dicta dec. 40, in fine, judicatum apparet, vel quia eorum opinio secluso Jure municipali idem vetante procedat. Ripol. var. resol. cap. 3, n. 243.

Bene verum est, quod usuram quoad poenas imponendas, * & contractus annullandos mixti fori dicuntur, eaque propter, & præventioni locus sit, & laicus hoc crimen coram Ecclesiastico convenitur. Fachin. controvers. jur. lib. 9, cap. 30, Farinac. de inquisit. dicta quæst. 8, n. 34, 136, & 140, Ciarlin. dicta controvers. 27, n. 2, Mart. consil. 120, n. 3.

Itaque dum ex præmissis pro retinenda cognitione istius causæ coram fœculari inclinandum veniret, maxima adhuc * circa istud suboritur contentio ex eo quia articulas ille Juris, an contractus reputabatur usurarii, ad solum Judicem Ecclesiasticum spectare videtur ex communi opinione. Roland. consil. 75, n. 13, & seq. & n. 28, & seq. lib. 1, Gam. dec. 194, Franc. dec. 189, n. 11, cum aliis apud Mart. consil. 120, n. 1, 5, & 6, & de iuri d. part. 2, cap. 7, num. 11, Ripol. resolut. var. cap. 3, n. 217, & 218, Spad. consil. 149, n. 1, lib. 3, Sperell. dicta dec. 40, n. 13, 80, & 81, Thomas de execut. ultim. volunt. tit. 12, sub n. 845, vers. Circa usuras. Carol. Mallett. de Hierarch. & Jur. Militanti. Eccles. lib. 3, Part. 1, tit. 70, §. 3, sub n. 2, vers. Quod intelligendum, fol. 281, & de Aur. Moral. Theolog. tom. 2, Malleat. 33, Bractea 18, fol. 348, vers. Quando vero. Bim. consil. 386, n. 26, cum cæteris apud Dian. part. 1, tract. de immunit. resol. 77, vers. Sed merito contrarium: a qua opinione nec dissentit Ofasc. dec. 137, n. 11, & n. 13, in fine. Clar. in s. usur. n. 8, & §. fin. quæst. 37, vers. Quæro igitur, ibi, & tunc aut vertitur quæstio Juris super usuram, Caball. resolut. 188, n. 2, & per totum. Ubi in substantia quod Iudex fœcularis, potissimum ubi adstant decreta usuram prohibentia, quoad annullandos contractus, & condemnandum in poenas jurisdictionem habeat, nihil autem circa quæstionem juris, an contractus sit usurarius discutit, & secundum præmissa intelligi debent etiam Doctores de hac materia absolute tractantes inter quos Peguer. dec. 30, num. 19, & seq. Fontanell. de pact. nupt. claus. 4, glof. 13, part. 2, n. 46, & seq. Sol. de antiq. consil. Sabaud. tit. de usur. glof. 1, n. 2, & 3, fol. 258, Leotard. de usur. quæst. 100, n. 78, & seq.

Ex quibus indubitanter resultabat * mixti fori esse causam usurarum, Ripol. var. resolut. cap. 3, n. 235, & seq. Tondut. de prævent. part. 2, cap. 26, n. 1, Spad. consil. 149, sub n. 1, vers. Præterea lib. 3, Ciarlin. controvers. 29, n. 2, & controvers. 40, n. 16, Sperell. d. dec. 40, n. 12, cum adductis supra §. bene verum. Hieron. Nicol. in suis lucubrat. can. lib. 5, tit. 39, sub n. 14, vers. Usura quando, fol. 270, tom. 2, Carol.

Mallet. de Hierarch. & Jur. Eccles. Milit. lib. 3, part. 1, tit. 70, §. 3, n. 2, fol. 281, & de Aur. Moral. Theolog. tom. 2, Malleat. 33, Bractea 18, in princ. fol. 348, Bott. consil. 72, n. 9, rationem reddens, quia usuram omni Jure prohibetur. Gibalin. de usur. lib. 1, cap. 7, art. 8, sub n. 46, vers. Verior tam fol. 127, tom. 1.

Ab ultro dante si aliquid recipiatur ultra sortem usuram * non committitur, ut præter relatios

8

hic n. 10, comprobant Spad. consil. 142, n. 6, lib. 3, quatenus stipulationem usurarum requirit, Scacc. consil. 71, n. 16, Ciarlin. contro. 29, n. 70, Garz. de benefic. part. 8, cap. 1, n. 48, ubi id procedere inquit etiam mutuans iniquam haberet intentionem, & pravum animum nempe accipendi ratione, & vi mutui. Thomas de execut. ult. volunt. tit. 12, num. 845, Carol. Mallett. de Aur. Moral. Theolog. tom. 1, Malleat. 55, Bractea 13, fol. 349, Carol. de Bauc. de Miscell. pract. cas. conscient. q. 387, disput. 3, quæst. 3, punct. 2, sub n. 5, vers. Dixi si sperret. fol. 190, Dian. part. 1, tract. 8, resol. moral. 62, vers. Sed semper ego fol. 122, Gibalin. de usur. lib. 1, cap. 8, art. 2, consecl. 1, fol. 121, & latissime lib. 2, c. 3, art. 1, 2, & 3, fol. 227, tom. 1, Leotard. de usur. q. 1, n. 35, & quæst. 98, n. 32, Christoph. Vom. Dag. de usur. usur. cap. 3, ex n. 32, Steph. à Sancto Gregorio de contract. lib. 2, cap. 29, n. 8, ubi concludunt quod non solum licet aliquid occasione mutui ex causa gratitudinis recipere à sponte dante, verum etiam quod promittatur excitare mutuatarum, ut aliquid titulo gratitudinis refundat, cui sententia omnino adhærendum * venit, quicquid in oppositum sustinere contendat. Scacc. de commercio. & camb. §. 1, quæst. 7, part. 2, ampliat. 19, sub n. 65, & 67, & part. 3, limitat. 20, n. 5, & post alias Rot. dicta dec. 301, n. 28, & seq. part. 5, recent. repetita apud Merlin. dec. 409, ex supposito specialitatibus per Doctores nullatenus admisit, & dec. 231, n. 1, part. 9, tom. 1, recent.

Ob quam usurarum probationem efficitur, ut neque etiam sub praetextu * alimentorum permittatur, ut latè animadvertisit hic per Auctorem num. 12, & exornat Leconcill. de privileg. pauper. 418, n. 1, & per totum part. 2, Rot. apud Pacific. de Salvian. dec. 97, num. 2, Gratian. dicta 848, n. 3, nec ex eo quod favore pupilli agatur quicquam relevaret ad tradita per Leotard. de usur. quæst. 20, num. 30, in fine, & quæst. 94, num. 70. Ubi quod pupillus teneatur ad restitutionem usurarum per Tutorum ejus nomine exactarum, subdens idem procedere quoad dominum qui debet restituere usuras per procuratorem ejus nomine extortas.

Testator si legaverit certam quantitatem, & jussifit hæredibus, * quod donec legatum solvereint, quid annum respondeant, legatum hujusmodi tanquam sapienti usuram non sustinetur. Gratian. dicta 34, n. 34, & dicta 848, n. 2, & seq. Homobon. de examin. Eccles. tom. 2, cap. 13, quæst. 38, in fine. Surd. consil. 23, n. 2, Rot. apud Pacific. de Salvian. dicta dec. 97, sub n. 1, vers. Hoc enim. Cavaler. dec. 591, n. 1, Buratt. dec. 144, num. 8, ubi Ferentill. num. 13, Ciarlin. contro. 25, n. 2, Crivell. dec. 149, n. 9, Gibalin. de usur. lib. 1, cap. 7, art. 8, consecl. 5, n. 36, fol. 123, tom. 1, Leotard. de usur. quæst. 18, n. 1, & 2, Rot. in Urbevetana legat. 5, Aprilis 1647, §. minus obstat Bichio. Secus vero si legando ad solventum quantitatem legatum dilationem concederit cum onere * annuatim legatario per hæredem præstandi aliquid, legatum enim tunc sustinetur. Surd. dicta consil. 23, n. 9, & 13, Gratian. dicta dicta 34.

Observationum de Alimentis. Caput XLIX. 89

discept. 34, num. 35, & dicta discept. 848, sub n. 5, vers. Contraria, & seq. Cavaler. d. dec. 191, n. 2, Merlin. de legit. post tract. dec. 29, n. 1, in fine, & seq. repetita apud Pacific. de Salvian. dec. 159, & post Farinac. consil. lib. 1, decif. 85, Buratt. dec. 144, sub n. 8, vers. Quia cum testator & n. 9, ubi Ferentill. sub n. 13, vers. Hoc tamen repetita dec. 773, part. 2, recent. Crivell. dicta dec. 149, sub n. 10, vers. Sit in legato, & seq. Gibalin. de usur. lib. 1, cap. 7, art. 8, consecl. 5, sub n. 38, vers. Et primo fol. 124, Ciarlin. cont. 25, n. 3, cum aliis apud Leotard. de usur. dicto cap. 18, n. 23, & 26, Rot. in dicta Urbevetana legat. 5, Aprilis 1647, §. minus obstat vers. Secus vero est Bichio.

Debentur quoque usuram seu fructus legati certæ quantitatis per testatorem relieti quando legatum alternativum * conceptum appetat, quia tunc usuram considerari nequit de cuius natura est multiplicatio obligationum, non autem alternatio, ut optimè declarat Auctor hic num. 20, Rot. dicta dec. 159, num. 11, apud Pacific. de Salvian. repetita post Merlin. de legitim. dec. 29, Leotard. de usur. quæst. 18, num. 29, Cancer. var. resolution. part. 3, cap. 7, n. 39, Crivell. dicta dec. 149, n. 12, Rota in dicta Urbevetana legat. 5, Aprilis 1647, §. præsertim vers. quando legatum est alternativum Bichio. Num vero exactio ad contrahendam usuram * requiratur, controvertunt Doctores & requiri exactiōem, ut quis puniri valeat post alias comprobant Laurent. decis. Avenionem. 48, in fine. Cyriac. contro. 169, num. 26, & facit Sperell. dec. 116, n. 10. Sola autem stipulatio usurarum, nulla prorsus * accedente reali exactiōe in foro inferiori usuram gignit. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 97, n. 32, in fine. Cenc. de cens. quæst. 36, n. 12, & seq. Ciarlin. contro. 29, num. 63, & 74, & contro. 40, num. 59.

Idem quoque, ac multo magis sibi locum vindicat, quando Testator pecunias legat investidas * nam si hæres ille implicare neglexerit, recte per testatorem onus solvendi intresse injungitur. Handed. consil. 39, ex n. 3, lib. 2, Rot. apud Merlin. de legit. dicta dec. 29, n. 1, in fine, & 2, repetita apud Pacific. de Salvian. dec. 159, & apud Cenc. de cens. dec. 479, n. 12, & dec. 285, n. 2, Gratian. dicta 240, n. 34, & dicta 579, n. 20, Buratt. dec. 913, ante n. 1, Salgad. in Labyrinth. cred. part. 2, cap. 24, n. 9, ubi quod pecunia iussu Testatoris implicanda, pro implicata habeatur, Leotard. de usur. quæst. 20, n. 10, Rot. dec. 85, n. 14, part. 2, tom. 2, & dec. 131, n. 12, & seq. part. 9, tom. 2, recent. & in Bononiens. de Lambentinis 3, Julii 1647, Bichio, & in Romana quatuor domorum 21, Junii 1649, §. non obstat Peutinger. & in Beneventana doris 26, Aprilis 1656, n. 5, Melito. ubi alias decisiones recensentur. Quibus addo in Interammen. doris 27, Aprilis 1657, §. respectu vero Zarate.

CAPUT XLIX.

SUMMARIUM.

1. *Dos consistens in stabilibus mortuo marito statim restituenda est; Consistens vero in pecunia, aut mobilibus elapo anno restituenda est num. 2.* In redditu tradita in eodem restituuntur num. 3. Legata à marito incontinenti restituenda est num. 4.

5. *Maritus conventus pro restituzione dotis habet Melius ad Castillum de Alimentis.*

beneficium deducto ne egeat; Fallit ut numero 6.

7. Offerendi Jus creditoribus competit adversus uxorem, cui fuit assignata dos propter vergentiam marii ad inopiam; Sed contra num. 8. Declara ut num. 9.

10. Oblatio realis requiritur in Jure offerendi.

11. Vidua interesse dotis consequi non posse ex quo ad sint occasiones implicandi. Sed contra num. 12.

Dos consistens in fundo dotali, seu stabilibus, illico * ab obitu mariti restituenda venit Ripol. var. resolut. cap. 10, num. 20, & nu.

111. Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 107, n. 21, Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, n. 1, Cyriac. contro. 325, n. 6, Gibalin. de usur. lib. 4, cap. 5, art. 23, n. 8, & aliis pluribus cumulatis comprobant Auctor hic num. 4, & 5, ubi in mobilibus, pecunia, aut se moventibus * dote constituta, ac consequenter restituenda, subjungit restitucionem dotis statim non fieri, sed tantum elapo anno die soluti matrimonii, Manent. consil. 16, n. 23, Fenzon. ad statut. Urb. cap. 133, n. 2, Pignat. ad statut. Ferrar. rubr. 107, n. 2, Altograd. consil. 84, n. 8, lib. 1, Arias de Mes. var. resol. lib. 3, cap. 22, n. 13, ubi quod ista annalis dilatio non competit marito putativo. Antonin. de Marin. resol. 109, n. 2, lib. 2, Camarat. respons. 43, n. 2, Rot. dec. 131, n. 12, part. 6, recent. Gibalin. de usur. lib. 4, cap. 5, art. 23, sub n. 8, vers. Intra annum tom. 2, Mart. Medic. ad decis. Senen. examinat. 54, n. 30, & dec. 89, n. 2, Ripol. var. resol. cap. 10, n. 111, Duran. dec. 1, n. 6, Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 19, num. 1, & 7, Sperell. dec. 176, n. 29, alios recensit Olea de cœf. jur. titul. 4, quæst. 2, num. 33, & titul. quæst. 12, num. 29, Tondut. resolut. civil. num. 1, part. 2, regulariter enim dos restitutor secundum quod constituta * appetat: idcirco dos in redditu tradita in eodem repetitur. Corn. consil. 52, sub num. 1, vers. Nec obstat lib. 1, Rot. in Romana fideicommissi 13, Maii 1652, in fine Bichio. Auctor hic num. 12, ad quod videndum Olea de cœf. jur. tit. 5, quæst. 12, ex n. 2, Gratian. dicta 756, n. 7.

Si maritus domet uxori * legaverit, statim ab illius obitu debetur, nec lapsus temporis à legi præscripti ad faciendam dotis restitucionem expectandus venit, Cancer. variar. resolution. capite 9, nu. 49, vers. Et hoc nisi. Tondut. variar. resolut. civil. part. 2, cap. 155, num. 2. Joan. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, quæst. 19, num. 4, Antonin. de Marin. resol. 91, num. 31, lib. 1, & resolut. 16, num. 9, lib. 2, Altograd. dicto consil. 84, num. 82, lib. 1, & consil. 53, num. 53, & 54, lib. 2, ubi quod sicut per exceptionem restitutæ dotis tollitur actio de dote, ita quoque, & legatum removeatur. Rot. dec. 41, num. 11, part. 9, tom. 1, recent. Carraciol. dec. 23, num. 27, & 50, cum adductis per Auctorem hic num. 9, & 11. In prædicta tamen dotis restitucione maritus in causam ejus vergentia ad inopiam, * ac communis filii in causam obitus mariti beneficium habent, ne convenientur ultra quam facere possint, Thesaur. dec. 119. Fontanell. de pact. nuptial. claus. 7, glof. 3, part. 11, num. 80, & sequent. Salgad. in Labyrinth. cred. part. 3, cap. II, num. 86, ubi quod per maritum non amittatur beneficium deducto ne egeat etiam si post contractam obligationem se solutum promiserit, Franc. dec. 164, n. 14, Ferentill. ad Buratt. dec.

H 3

dec. 29, n. 9, & dec. 281, sub n. 20, vers. quod maritus. Ubi ampliat etiam si maritus huic beneficio expresse cum juramento renunciaverit, quod repetit, & exornat Jo. Carol. Antonell. de tempor. legal. lib. 2, cap. 19, ex n. 15, ad 24. Rot. in Recanaten. separationis Thori 26, Februarii 1625, Priorano, nunc dec. 594, part. 4, tom. 3, recent. & coram Merlin. dec. 886, n. 6, & 7, & dec. 231, n. 1, & seq. & per totam part. 6, recent. ubi limitat quando uxor agens ad dote, & ipsa pauper existit, & quando maritus uxori ob sevitiam fuit ingratus, & in eadem causa dec. 742, n. 32, & seq. part. 4, tom. 3, recent. Niger. de except. cap. 8, §. 31, n. 47, & 50, & de execut. rei judicat. cap. 14, §. 8, n. 7, Donad. de renunciat. cap. 23, n. 9, & 25, ubi quod huius beneficio renunciari nequeat, Gratian. except. 120, n. 78, ubi limitat in putativo, & discept. 406, n. 7, ubi limitat in marito qui sua culpa incidit in paupertatem, Leoncill. de privileg. pauper. 20, n. 4, & privileg. 240, n. 1, & seq. ubi ampliat & restringit, Giurb. n. 4, & 8, ubi idem repetit Rub. ad dec. 16, n. 44, & seq. part. 9, tom. 1, recent. ubi quod maritus spoliatur tali privilegio si male se gessit erga uxorem, aut ejus bona Larr. dec. 66, num. 27, Mastrill. dec. 93, per tot. Hieron. Nicol. in suis lucubrat. lib. 4, tit. 6, nu. 357, fol. 404, tom. 1, Antonin. de Amat. resol. 55, n. 1, seq. ac per totam latè Cigal. de aft. §. 28, nu. 63, 64, & 65, fol. 161, ubi limitat quando ob resstituitur extraneo, & quando ob ejus inopiam constante matrimonio convenitur ad dotis restitutionem, Baldax. de Angel. ad Gizzarel. dec. 50, n. 6, Thomas de Tut. & Curat. tit. 19, sub n. 644, vers. & maritum, ubi quod fruatur hoc beneficio, non obstante jurata renunciatione, Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 11, sub n. 42, vers. qui afferit maritum. Arias de Mes. variar. resolut. lib. 2, cap. 37, sub n. 8, vers. quia cum is, & lib. 3, c. 22, sub n. 13, vers. neque beneficium deducto ne egeat, non competit marito putativo, Ciarlin. controvers. 139, n. 26, ubi quod maritus non gaudeat privilegio ne conveniatur, quando uxor sua dote indiget, si se alat: Prædicta autem conclusio applicabilis non videtur, quando uxor propter viri inopiam agit ad assecrationem dotis; dum enim maritus ex fructibus ejusdem dotis alimenta consequitur. Ideò non indiget præservativa Juris deducto non egeat, ut post alios animadvertisit Fontanell. de pac. nupt. claus. 7, glos. 2, part. 3, n. 68, tom. 2, Rot. dicta dec. 742, n. 36, & 37, part. 4, tom. 3, recent. Auctor, cap. 37, §. 2.

At si uxor, seu ydua per cessionem titulo oneroso Jus repetendi dotes * in extraneum transulerit, tunc nec maritus, minusve ejus hæredes cessionario agenti ad restitutionem dotis opponere possunt beneficium seu exceptionem deducto ne egeat, Mastril. dec. 93, in fine. Cutel. de donat. tract. 1, discurs. 2, partic. 10, num. 70, & seq. Olea de cess. jur. tit. 6, quest. 11, num. 43, & seq. Sicuti è contra hæredes mariti, aut aliter de eo causam habentes in solidum convenientiuntur, nec ipsis competit privilegium deducto ne egeat ad tradita per Donad. de renunciat. cap. 23, n. 7, & seq. utrum verò, & quando vidua, ejus filii aut hæredes tam à promissione dotis, quam ab hæredibus vii interusuria dotis pretendere valeat dixi ad cap. 51, & eandem materiam pluribus exornat Auctor hic à num. 2, & per totum.

Marito vergente ad inopiam si illius uxor pro dotis assecratione assignationem bonorum mari- ti obtinuit, cumque aliis creditoribus anterior præexistenter, queritur an creditores ipsi dotis

muliieri offerentes * bona eidem assignata con- sequi debeant, pro affirmativa faciunt notata per Doctores in leg. si constante 25, ff. solut. mar- trimon. ubi etiam Barbos. num. 62, & 63, pro in- dubitate habet, si dos in pecunia constituta apparet. Gaspar Antonin. Thesaur. ad dec. 207, ejus genitoris in fine Fachin. controversial. jur. 100, §. ego verd. lib. 3.

Cæterum plures allii in contrariam transierunt opinionem, quod nimur adversus mulierem * prædicto in casu posterioribus creditoribus Jus offerendi non competit per textum in leg. ubi adhuc 29, ff. de jure dot. inter quos Gail. practi- car. observation. 92, sub num. 6, vers. Præterea lib. 2, Franch. dec. 54, num. 1, & 5. Osasc. dec. 135, num. 9, 12, & 13. Capyc. Galeott. contro- vers. 165, num. 14, centur. 2, Joan. Francisc. Andreol. controversial. 12, num. 17, & 18. Fontanell. de pac. nupt. claus. 7, glos. 2, part. 3, num. 51, tom. 2. Mangil. de subhast. quest. 57, numer. 20. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 3, quest. 73, nu. 42, cum infinitis apud Donad. de renunciat. cap. 21, num. 43. A. Coft. de privileg. creditor. regul. 3, limitat. 1, num. 23. Antonin. de Marin. resolution. 219, num. 15, & 16, lib. 1, cum infinitis apud Giurb. dec. 16, num. 12, & sequent. Ubi duo isti Auctores limitani quoties assecratio in mobilibus confisteret, aut mulier bona sibi as- signata pro assecratione distrahere contendet.

Alii consulunt secundo creditori quod euret bona mariti debitoris * vendi ac subhastari, ad effectum ut primò satisfiat mulieri de sua dote, & de residuo posteriori creditori. Gratian. dis- cept. forens. 941, num. 3, & seq. Joan. Francisc. Andreol. controversial. 12, num. 19, cum ad- ductis per Mangil. de subhast. dicta quest. 57, num. 21.

Verumtamen oblatio facta à posteriore verba- lis non suffragatur, ex quo oblationem * effecti- 10 vam cum deposito jus offerendi prærequisitum, dixi allegat. 22, n. 21, fol. 399, lib. 1. Merlin. de pignor. & hypothec. lib. 4, quest. 83, num. 2, 18, cum seq. & à num. 80, & ad materiam vide Joan. Franc. Andr. in collect. post 5, volum. controversial. in vers. Jus offerendi.

Proseguendo materiam Auctor hic num. 27, & 42, inquirit an vidua ejus dotes implicatura interesse dotis non restituæ consequi valeat ex eo solum, * quod hisce temporibus adsint semper occasions emendi census, annuos reditus, aut alias acquisitiones faciendi, & istam probatio- nem præsumptivam lucrandi ex implicatione dotium non admittit, & copiosè per ipsum ad- ductis accedunt Zucchar. decif. 21, numero 6, & 7, ubi ampliat etiam Civitate mercantili, Rot. apud Fenon. dec. 83, vers. neque in hoc casu: & apud Merlin. de pignor. & hypothec. dec. 29, num. 7, Pen. dec. 612, num. 4, & 7. Thomas de Tut. & Curat. tit. 18, num. 248, fol. 183, & nu. 256, fol. 284, & num. 278, fol. 276. Hodiern. ad Surd. dec. 240, num. 31, ac 32, & controv. 17, n. 30. Cyriac. controversial. 163, n. 19, & controversial. 540, n. 39.

Sed contrariam opinionem quicquid sit in Romana Curia * propter illius Rotæ auctori- tam prævalere ac in praxi inductam compro- bant cumulati per nos allegat. 51, nu. 26, & alle- 12�at. 52, n. 32, leg. 2, ac allegat. 107, n. 34, lib. 3, Thomas de Tut. & Curat. titul. 18, num. 256, ac sub num. 298, vers. nisi in loco probaretur frequens occasio implicandi ad lucrum, aut ac- quisiti-

Observationum de Alimentis. Capit. L.

91

Contrarium qui teneant num. 10.

11 Interusuria ex taciturnitate non censentur remissa; Amplia ut num. 12. Declara ut nu.

13 Per hæredes mariti consequi possunt num.

14 & num. 15. Quando debantur jure ac- tuationis nu. 21.

16 Remissio alimentorum dotis faciliter inducit fa- vore uxoris vel socii, quam extraneorum;

Declara ut n. 17.

18 Fructus dotis per receptionem sortis quando cen- sientur remissi. Et n. 19, & 20.

M Aritus ob retardatam dotis solutionem li- citè ad omni jure fructus seu interesse con- sequitur, * nec quod percipit ex pignore in for- tem excomputat, ut præter hic adductos, nu. 1, seq. & n. 51, animadvertunt Buratt. dec. 159, n. 2, cum ibi adductis per Ferentill. n. 13, & dec. 282, n. 13, & 16, Sperell. dec. 84, n. 1, Staiban. de inter. lib. 2, tit. 3, numer. 1, & per totam quest. 1, Leotard. de usur. quest. 3, n. 7, & quest. 28, n. 2, & seq. & quest. 48, n. 24, & quest. 90, n. 54 & quest. 98, n. 5, & seq. Merlin. Pignatell. contro- vers. 28, ex n. 2, cent. 1, Leoncill. dec. Ferrar. 91, num. 3, ubi quod fructus dotis debeantur etiam ab eo qui dotare non tenebatur, & dec. 92, n. 4. Duran. dec. 448, num. 53, ubi quod maritus facit fructus pignoris suos ad ratam tamen dotis, Mart. Medic. ad dec. Senen. examina. 7, n. 26, & seq. & dec. 14, num. 1, & dec. 60, nu. 4, Ho- dierni, ad Surd. dec. 211, num. 2, & 3, ubi quod vir putativus fructus tantum suos faciat, quos re vera impendit in onera matrimonii, Rot. dec. 44, nu. 11, 14, & 15, part. 6, recent. Spad. consil. 178, n. 1, & 2, lib. 3, Rot. in Bononien. dotis 18, Martii 1648, §. Unde cum dicti, coram Rever- dimento Dunozet.

Verum si promittens dotem se obligaverit il- lam solvere ad omnem terminum; & simplicem requisitionem * mariti dubitatur, numquid ante requisitionem mariti debitor dotis in mora constitutus dicatur, & consequenter an ad fru- ctus dotales teneatur, in qua quidem quæstio- ne non teneri debitorem dotis erga maritum ad dotis interusuria dicendum videtur, ea ra- tione, quia dies incerta absque interpellatione non constituit in mora, l. dies incertus 74, ff. de condit. & demonstrat. Honded. consil. 36, nu. 21, & 22, lib. 2. Rot. dec. 476, num. 2, & 3, part. 1, divers. & apud Zacch. de Camer. oblig. dec. 31, num. 8, Gratian. discept. 748, nu. 3, Ferentill. ad Buratt. dec. 159, num. 14, Leoncill. dec. Ferrar. 92, n. 4, in fine. Optimè Spad. consil. 178, nu. 3, lib. 3. Verumtamen quod promissa dote ad omne beneplacitum, & requisitionem mariti statim quod suffinet onera matrimonii non præmissa interusuria, * quasi illa verba ad omnem peti- tionem, & voluntatem generi non faciant conditionem, minusve suspendant exactionem fructuum dotis, comprobant Ruin. consil. 132, n. 2, lib. 1. Socin. consil. 288, sub n. 29, vers. compre- batur hoc idem, lib. 2. Gratian. discept. forens. 143, n. 15, Ludov. decif. Lucen. 21, n. 48. Claud. Bertazzol. ad consil. crim. Bertazzol. consil. 262, vers. ampliatur 1. Sperell. dec. 84, n. 13. Mart. Medic. decif. Senen. 14, n. 43. Staiban. de inter. lib. 2, tit. 3, q. 1, n. 8.

Collata dote constituenda circa tempus, sum- mam, aut estimationem in arbitrium tertii intra tempus * ante declarationem maritus ali- menta dotis prætendere nequit, etiam onera 4

CAPUT L.

SUMMARIUM.

1 Maritus ob dotem sibi non solutam interesse con- sequitur; Non consequitur usuras quando dotis erat solvenda ad omnem ipsius requisitionem num. 2. Sed contra num. 3. Dotis interesse non consequitur quando tempus, summa, & estimatio dotis confertur in arbitrium tertii, nisi post declarationem num. 4. Declara ut num. 8. Sed contra num. 5. Interesse consequitur etiam si dotis conflatur in pecunia num. 6. Fructus dotis censemur remisso quan- do data dilatatio ad solvendum nihil de eis dixit num. 23. Declara ut nu. 24. Usuras dotales legitime prætent à debitore cesso inti- mata cessione num. 25.

7 Interesse dotis mariti debitum taxatur juxta conuictudines aut statuta locorum; ob dilatam dotis solutionem ab initio in pactum deduci potest num. 22.

9 Marii cessionarius non consequitur interesse dotis.

H 4 matri-